Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 602 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA**
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

Blijkens de bestreden beslissing luidt het feitenrelaas als volgt:

"*U verklaart een Ugandees staatsburger te zijn geboren te Mukono op* […] *1989. U ging er tot de vierde graad naar school en ging vervolgens, in 2013, bij uw oom in Kampala wonen. U ging er om er meer jobmogelijkheden te hebben. U werkte er als autowasser. In 2013 ontmoette u op uw werk C.M.. Jullie begonnen een relatie. In 2015 werd u betrapt met uw partner. U werd gearresteerd, maar uw oom hielp u terug vrij te komen. Toen u ongeveer een week na uw arrestatie terug ging werken, werd u uitgescholden en aangevallen door uw collega's. Daarna kon u er niet langer werken. U verhuisde naar uw familie aan moederszijde in Masaka om er opnieuw proberen te beginnen. U woonde er bij uw grootmoeder aan moederszijde. Van eind 2016 tot 2017 ging u naar Dubai. U wou er gaan werken. In Dubai had u een korte relatie met een Egyptenaar, I.M.. Ook tijdens deze relatie werd u betrapt.*
Er waren foto's van jullie genomen en u werd afgeperst. Indien u geen geld zou betalen, zouden deze foto's gelekt worden. U keerde uiteindelijk terug naar Uganda en ging terug in Mukono wonen. U werkte er als

taxichauffeur. U woonde er in eerste instantie alleen, maar in 2018 dwong uw familie u om te trouwen. U bent in juli 2018 gehuwd met Ch.Mi.. Jullie kregen drie dochters samen, uw eerste dochter geboren in juli 2019 en een tweeling geboren in april 2022. In 2024 ontmoette u uw voormalige partner C. opnieuw op uw werk. Jullie pikten jullie relatie terug op. Jullie zagen elkaar steeds in hotels. Toen jullie in maart 2025 opnieuw samen een kamer huurden, werd er hard op de deur geklopt. Jullie belden de manager en die zei dat hij de politie had gebeld omdat mensen het hotel hadden binnengedrongen. Uiteindelijk konden deze mensen jullie kamer binnendringen en hebben zij jullie geslagen. Toen de politie aankwam, werden jullie meegenomen naar het politiebureau en vervolgens overgebracht naar het ziekenhuis. U bleef twee dagen in het ziekenhuis. U kon ontsnappen en keerde terug naar huis. Daar merkte u dat uw echtgenoot verdwenen was. U bracht uw dochters onder bij uw zus en besloot onder te duiken. U ging in Nakyesa wonen, waar u zes maanden bij een vriend verbleef. Uw oom regelde daarop uw vertrek uit Uganda. Hij zorgde voor een visum voor Canada. Op 4 oktober 2025 heeft u Uganda verlaten. U reisde met uw eigen paspoort en visum per vliegtuig naar België. Bij aankomst in België bleek uw Canadees visum echter geweigerd en werd u aangehouden. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 5 oktober 2025 en werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole.

Op 17 november 2025 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal. Dit omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie. Op 26 november 2025 diende u een beroep in tegen deze beslissing. De beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd in haar arrest van 05 december 2025 (arrest nr. 337262). Dit wegens een substantiële onrechtmatigheid gezien er geen toepassing van de versnelde procedure op basis van het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet kon worden gemaakt. Daarop nam het Commissariaat-generaal op 16 december 2025 een beslissing tot verder onderzoek.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw vliegtuigticket, uw rijbewijs en uw identiteitskaart."

De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen concludeert dat hij op basis van de elementen uit verzoekers dossier tot de vaststelling komt dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat verzoeker verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift

2.1. Blijkens het verzoekschrift "*omhelst het door de eiser ingediende beroep de volgende middelen ter rechtvaardiging van de aangevochten beslissing:*
- De schending van het artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, met betrekking tot het vluchtelingenstatuut (hierna vermeld als de Conventie van Genève), gewijzigd door het artikel 1, § 2, van haar Bijkomend Protocol van New York van 31 januari 1967;
- De schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten die aan de tegenpartij de verplichting oplegt om rekening te houden met alle relevante elementen uit het administratieve dossier alvorens haar beslissing te nemen en te antwoorden op de essentiële argumenten van de betrokkene en haar beslissing op een duidelijke, precieze en doeltreffende wijze te motiveren.
- De schending van de algemene principes van behoorlijk bestuur en meer bepaald het zorgvuldigheids-, het evenredigheids-, het voorzichtigheids- en het voorzienigheidsprincipe en «de verplichting om met zorg tewerk te gaan bij het voorbereiden van een administratieve beslissing met kennisname van alle relevante elementen in de zaak"
- De schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

In een "*eerste onderdeel*" beroept verzoeker zich op de schending van "*de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten; schending van het algemene principe van een behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheids- de evenredigheids- de voorzichtigheids- en de voorzienigheidsverplichting en de verplichting om tewerk te gaan met zorg bij het voorbereiden van een administratieve beslissing met kennisname van alle relevante elementen in de zaak en de duidelijke beoordelingsfout*."
Waar verzoeker "*zou geprobeerd hebben de Belgische overheid te misleiden aangaande zijn identiteit en/of zijn nationaliteit door valse inlichtingen te verschaffen of valse documenten te leveren of, door informatie of relevante documenten te verdoezelen*", stelt het verzoekschrift dat:
- verzoeker nooit zijn identiteit noch zijn nationaliteit verdoezeld heeft, zoals dit gestaafd wordt door de documenten die hij spontaan heeft voorgelegd aan de Dienst Vreemdelingenzaken vanaf zijn aankomst;

- verzoeker ogenblikkelijk zijn paspoort, zijn identiteitskaart, zijn rijbewijs en zijn vliegtuigticket voorgelegd heeft, allen bijgevoegd in het administratief dossier;
- verzoeker heeft uitgelegd dat zijn reis overhaast was georganiseerd door zijn oom in een context van ernstige onveiligheid ten gevolge van zijn betrapping in het kader van een homoseksuele relatie;
- verzoeker slechts bij zijn aankomst in België moest vaststellen dat zijn Canadees visum geweigerd werd;
- er geen sprake is van bedrog, terwijl uit de rechtspraak van de Raad naar voor komt dat de versnelde procedure, gegrond op een beweerd bedrog, op een strikte wijze moet geïnterpreteerd worden;
- het Europese Hof van Justitie in het arrest A, B, C (C-148/13) verduidelijkt dat "*ongunstige conclusies niet mogen getrokken worden indien het de bedoeling zou zijn om een bedrieglijk opzet te koesteren*" en dat, toegepast op dit dossier, het ontbreken van een geldig visum niet kan gewagen van een bedrieglijk opzet;
- het EHRM in haar arrest "*J.K. t/Zweden"* (2016) de verplichting oplegt om rekening te houden met de context van de vluchtpoging en de kwetsbaarheid van een verzoeker om internationale bescherming en dat verzoeker heeft uitgelegd dat hij zijn land heeft verlaten bij hoogdringendheid, na een gewelddadige aanranding;
- verweerder een duidelijke fout begaat door automatisch het ontbreken van een geldig visum gelijk te stellen met een doelbewuste poging tot het plegen van bedrog;
- uit rechtspraak van de Raad blijkt dat talrijke verzoekers op de vlucht sloegen zonder geldige documenten en dat dit geen fraude uitmaakt;
- verzoeker nooit de bedoeling had om België illegaal binnen te komen, verzoeker geloofde dat hij kon reizen met een geldig visum en nooit gepoogd heeft om te verdoezelen of te bedriegen;
- verzoeker heeft samengewerkt met de overheid.

Het verzoekschrift concludeert dat de toepassing van de versnelde procedure berust op een verkeerde beoordeling en dat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsverplichtingen van administratieve akten schendt.

Wat betreft "*het gebrek aan geloofwaardigheid in het relaas van de eiser betreffende de vrees voor zijn leven en het risico op vervolging omwille van zijn homoseksualiteit*", stelt het verzoekschrift dat:
- de beweerde lacunes uitgelegd kunnen worden door de stress en de kwetsbaarheid die eigen zijn aan eenieder die asiel aanvraagt;
- moet rekening worden gehouden met de culturele, emotionele en taalkundige hinderpalen die de samenhang van zijn beweringen zouden kunnen aantasten;
- het EHRM, het HvJ en de Raad in hun rechtspraak aandacht hebben voor de wijze waarop verzoeken om internationale bescherming op grond van seksuele geaardheid worden beoordeeld;
- de notities van het persoonlijk onderhoud aantonen dat verzoeker nooit heeft ontkend dat hij zich op jonge leeftijd aangetrokken voelde tot jongens, zelfs als deze gevoelens verward, onuitgesproken en sterk onderdrukt werden uit vrees voor veroordeling vanwege de sociale omgeving;
- uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zijn eerste pogingen tot contact duidelijk waren indien hij zich in het gezelschap bevond met jongens van zijn leeftijd, met name gedurende ogenblikken van gedwongen intimiteit;
- het feit dat hij geen namen of details kon opsommen geenszins getuigt van een afwezigheid van seksuele aantrekking, gelet op de Oegandese context waarin homoseksualiteit wordt gestigmatiseerd;
- uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er duidelijk een onderscheid, maar geenszins een tegenstrijdigheid, is tussen de verwarde gevoelens in de kindertijd en het meer doelbewust ontdekken van zijn geaardheid gedurende zijn ontmoeting met C.M.;
- uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker gewag heeft gemaakt van een vrees om ontdekt te worden en een aarzeling alvorens de relatie aan te knopen;
- de notities van het persoonlijk onderhoud aantonen dat verzoeker op een progressieve wijze deze relatie heeft beschreven die langzaam is gegroeid: de oorspronkelijke vrees (NPO, p. 15), de discussies aangaande de seksuele veiligheid (NPO p. 19), de gewetensproblemen bij het besef niet aangetrokken te zijn tot heteroseksuele relaties (NPO p. 14), en de geleidelijke bewustwording van zijn identiteit;
- verzoekers relaas dient te worden onderzocht op voorzichtige, volledige, geïndividualiseerde en van stereotypen verstoken wijze en dat rekening dient te worden gehouden met de culturele en sociale context van de Oegandese samenleving en de impact hiervan op homoseksuele personen;
- rekening dient te worden gehouden met de toepasbare wetgeving, de nationale en Europese rechtspraak en de aanbevelingen uit rechtsdoctrines inzake de bescherming van LGBTQI+-individuen;
- het gelet op de rechtspraak van het HvJ op juridisch vlak verboden is om materiële bewijzen te eisen.

Waar wordt gesteld dat "*de verklaringen van de eiser aangaande zijn seksuele geaardheid alsnog de geloofwaardigheid van het relaas verzwakken en* […] *dat er op verschillende niveaus, de eiser er niet toe komt om de minste verklaring aan te brengen aangaande het proces van een grondige weerspiegeling aangaande het beleven van zijn seksuele oriëntatie*", stelt het verzoekschrift dat:
- de notities van het persoonlijk onderhoud enerzijds aantonen dat de verzoeker nauwkeurig heeft uiteengezet in welke context van repressie, angst en schaamte zijn seksualiteit zich heeft ontwikkeld, waarbij hij onder meer heeft verklaard dat hij "*zijn gevoelens voortdurend moest verbergen" en dat "openlijk over zijn*

emoties spreken ondenkbaar was in Oeganda" (NPO, pp. 17, 18 en 20), elementen die uitdrukkelijk door de raadsman werden benadrukt;
- verweerder anderzijds, door te beslissen zonder de verzoeker opnieuw te horen na arrest nr. 337.262 van 5 december 2025, waarbij de eerste beslissing werd vernietigd wegens het ontbreken van een grondig en geïndividualiseerd onderzoek, een vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schendt volgens welke de overheid alle bindende gevolgen van een vernietigingsarrest moet trekken en een nieuw effectief onderzoek moet verrichten, desgevallend door middel van een nieuw gehoor;
- verzoeker doorleefd heeft aangegeven dat hij, om met zijn vrees overweg te kunnen gaan, alles ontkende en dit binnen een omgeving waar geen enkele uitdrukking van deze gedachten mogelijk was;
- verzoeker heeft verklaard dat hij geleefd heeft in een klimaat van een compleet taboe en dat zijn gedragscode overeenstemt met datgene van een jonge Oegandees die op sociaal vlak in vrees verkeert, in een homofobe samenleving;
- verzoeker heeft uitgelegd wie C.M. was en dat deze hem geholpen heeft om erachter te komen wie hij was en dat deze interpersoonlijke dynamiek cultureel samenhangend en erkend is;
- verzoekers vrees voor roddels binnen familieverband en zijn vermijdende houding blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud;
- het gegeven dat zijn oom hem gevraagd had voorzichtig te zijn overeenkomt met de houdingen die zich voordoen in welbepaalde Afrikaanse families die terzelfdertijd de homoseksualiteit kunnen verwerpen en daarbij bescherming zoeken bij een naaste verwant;
- verzoekers onmogelijkheid deel te nemen aan gesprekken over zijn geaardheid een samenhangende aanwijzing is van zijn verdrongen homoseksuele doorleefde geaardheid;
- verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gewezen op het verbod op homoseksualiteit op religieus vlak en dat zijn verklaringen het doorleven weerspiegelen van een jonge gelovige die poogt een intieme identiteit te verzoenen met een strenge religieuze norm;
- verzoekers relatie met C.M., waaronder de schaarse ontmoetingen, de vrees om C.M. vragen te stellen en het feit dat verzoeker hem meneer M. noemde, geloofwaardig zijn binnen de Oegandese culturele gewoonte en een context waar affectieve gebruiken discreet en tijdelijk van aard moeten blijven;
- verweerder een westers samenlevingsmodel oplegt;
- rekening dient worden gehouden met rechtspraak van de Raad, het UNHCR Handboek, rechtspraak van de Raad van State, de kwalificatierichtlijn, rechtspraak van het EHRM.

Wat betreft de "*twee belangrijke tegenstrijdigheden* […] *tussen de verklaringen van de eiser bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze die weerhouden worden voor het Commissariaat-generaal*", stelt het verzoekschrift dat:
- het feit dat verzoeker sinds het begin van zijn procedure geen melding heeft gemaakt aangaande welbepaalde details (naam van de moeder van zijn kinderen, eerste arrestatie) kan uitgelegd worden door de omstandigheden: vreemde taal bij het oorspronkelijke onderhoud, stressvolle situatie, schrik voor stigmatisering, verbonden aan zijn seksuele geaardheid, voorafgaandelijk leven in een Oegandese context of het toegeven van deze geaardheid dat van dien aard kan zijn dat dit gewelddadige reacties kan teweegbrengen;
- verweerder moet overgaan tot een geïndividualiseerd onderzoek, daarbij rekening houdend met de sociale, culturele en politieke Oegandese realiteit (waar de homoseksuele geaardheid sterk gestigmatiseerd wordt zelfs na de recente depenalisering) en de mogelijkheid dat de eiser niet ogenblikkelijk alle feiten heeft kunnen naar voren brengen;
- verweerder geen aangepast onderhoud (rekening houdend met de taal en bijstand) heeft aangeboden.

In een "*tweede onderdeel*" beroept verzoeker zich op de schending van "*het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna genoemd «de wet van 15 december 1980 »)*".

Verzoeker stelt dat zijn terugkeer naar Oeganda hem zou blootstellen aan een ernstig risico op geweldplegingen, bedreigingen en onmenselijke en vernederende behandelingen omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker benadrukt dat hij op een standvastige en samenhangende wijze zijn vrees heeft geuit bij zijn persoonlijk onderhoud en citeert zijn verklaringen. Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het EHRM inzake homofobe geweldplegingen en de toepasbaarheid van artikel 3 EVRM. Verzoeker wijst erop dat de situatie zorgwekkend blijft ondanks enkele wetgevende pogingen tot verbetering hiervan.

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 7 augustus 2026 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Oeganda.

Beoordeling

1.
2.

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als de juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante, nauwkeurige en actuele informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Kwalificatieverordening) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikelen 22 en 23 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (*BS* 19 juni 2026) opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van de Kwalificatieverordening en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van de Kwalificatieverordening wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van de Kwalificatieverordening wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St*. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, p. 33).

De Kwalificatieverordening bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in de Kwalificatieverordening vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat de artikelen 9 en 10 van de Kwalificatieverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, 5) de voor de voorliggende zaak relevante materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend hernemen. Artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening hernemen de materiële voorwaarden om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen.

De Raad stelt vast dat de opheffing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ingevolge de inwerkingtreding van de Kwalificatieverordening niet tot gevolg heeft dat de criteria die voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevant zijn, inhoudelijk zijn gewijzigd.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak in het verzoekschrift impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de onderlinge samenhang worden de twee middelen (in het verzoekschrift benoemd als 'onderdelen') samen behandeld.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 3, 5) *juncto* artikel 9 en van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening.

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden wordt uiteengezet in artikel 4 van de Kwalificatieverordening en artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5 van de Kwalificatieverordening dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht."

4. Vooreerst dient opgemerkt dat de onderhavige beslissing "*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*" van 24 december 2025 werd genomen ingevolge het arrest nr. 337 262 van 5 december 2025 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat strekte tot de vernietiging van de beslissing "*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*" van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 17 november 2025.

De Raad vernietigde de voormelde beslissing, die werd genomen volgens de versnelde procedure aan de grens, omdat er geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van de beslissing volgens een versnelde procedure aan de grens en de beslissing aldus behept was met een substantiële onregelmatigheid.

Zo verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verweerder "*door te beslissen zonder de verzoeker opnieuw te horen na arrest nr. 337.262 van 5 december 2025, waarbij de eerste beslissing werd vernietigd wegens het ontbreken van een grondig en geïndividualiseerd onderzoek, een vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* [schendt] *volgens welke de overheid alle bindende gevolgen van een vernietigingsarrest moet trekken en een nieuw effectief onderzoek moet verrichten, desgevallend door middel van een nieuw gehoor*", dient erop gewezen dat de verplichting voor verweerder om ingevolge een vernietigingsarrest een nieuwe beslissing te nemen, niet wegneemt dat hij over een beoordelingsvrijheid beschikt bij het bepalen van de wijze waarop aan de vernietiging gevolg wordt gegeven. De Raad is immers niet bevoegd om de gevolgen van een vernietigingsarrest nader te regelen of te bepalen. Het komt uitsluitend aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen toe om, binnen de grenzen van het vernietigingsarrest, te bepalen welke maatregelen noodzakelijk zijn om hieraan gevolg te geven. De commissaris-generaal beschikt daarbij over de onafhankelijkheid die hem bij artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet wordt gewaarborgd en bepaalt derhalve zelf welke gevolgen aan het vernietigingsarrest dienen te worden verbonden en, in het bijzonder, welke bijkomende onderzoeksdaden noodzakelijk zijn om het vernietigingsmotief zijn volle uitwerking te geven.
Daargelaten dat in het vernietigingsarrest van 5 december 2025 nergens wordt gesteld dat verweerder verzoeker opnieuw dient te horen, was verweerder hier hoe dan ook niet toe gehouden.

5. Verder houdt verzoeker in het verzoekschrift een omstandig betoog inzake het gegeven dat hij niet heeft misleid aangaande zijn identiteit en/of zijn nationaliteit en dat er geen sprake is van bedrog, maar gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing geen enkel motief dienaangaande bevat. Indien verzoeker zich met zijn betoog zou richten tegen de bestreden beslissing van 17 november 2025 dient eraan te worden herinnerd dat deze beslissing werd vernietigd door de Raad bij arrest nr. 337 262 van 5 december 2025.

6. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel geaard is.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele geaardheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele geaardheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQI+-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele geaardheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Oegandese samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele geaardheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQI+ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

7. Na analyse van de elementen in het dossier kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch van de vrees voor vervolging die hij hieraan koppelt.

7.1. De bestreden beslissing stelt op goede gronden dat verzoekers verklaringen over zijn eerste homoseksuele gevoelens en relatie niet kunnen overtuigen.

De omstandige en draagkrachtige motivering dienaangaande luidt als volgt:
"*Uw verklaringen omtrent hoe u uw eerste homoseksuele relatie aanging, ondergraven de geloofwaardigheid van uw geaardheid. U bent daarbij vooreerst tegenstrijdig in uw verklaringen omtrent deze eerste gevoelens voor een man. U stelt namelijk enerzijds dat de eerste keer dat u zich aangetrokken voelde tot een man uw ervaring met C.M. betrof (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.16), om daarentegen evenzeer te stellen dat u dergelijke gevoelens had toen u met jongens ging douchen (NPO p.17). Ook wat dit laatste betreft blijft u echter steken in vage verklaringen en komt u niet verder dan te stellen dat u dit ervaarde tijdens het douchen, zonder dit verder te concretiseren of zelfs iemand bij naam te noemen die dergelijke gevoelens bij u opwekte. U stelt voorts dat daarna niets meer was gebeurd en u voor niemand ook maar enige extra aandacht had gehad. U zou alle gedachten van die aard steeds onderdrukt hebben (NPO p.16 en p.18). Uw verklaringen over hoe u er dan uiteindelijk toch toe kwam een relatie aan te gaan met C.M. weten in deze context dan ook niet aan te tonen dat u zich daadwerkelijk tot mannen aangetrokken voelt. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u voornamelijk de nadruk legt op het financieel gewin dat deze relatie u opbracht. U stelt dat er u geld werd aangeboden om deze relatie te beginnen. Daarbij noemt u het beloofde geld expliciet als motivatie om deze relatie aan te gaan, aangezien u op zoek was naar de nodige financiën om verder te studeren (NPO p.18). U voegt daaraan toe dat u merkte dat uw dromen werkelijkheid aan het worden waren (NPO p.19), waarbij u doelt op het feit dat u meer financiële middelen zou hebben. Een dergelijke insteek om een relatie aan te gaan, staat haaks op enige emotionele betrokkenheid die aan de basis ligt van elke romantische relatie. Dit geldt des te meer in de Ugandese context, waar het aangaan van een homoseksuele relatie verregaande risico's met zich meebrengt, gezien de homofobe context in het land. Dat u voor het aangaan van uw eerste homoseksuele relatie enkel financiële motieven weet te geven, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie. Evenmin weet u ook maar enige gedachtegang te verduidelijken die het aangaan van deze relatie vooraf ging. U stelt gevoelens te hebben ontwikkeld, maar kan dit proces geenszins personaliseren. U stelt enkel, zonder enig doorleefd detail, dat hij met u gesproken heeft, dat u er achter kwam wie u bent en u gevoelens begon te ontwikkelen. Wanneer u wordt gevraagd om dit gesprek duidelijk weer te geven, stelt u enkel dat hij u duidelijk maakte dat een seksuele relatie tussen mannen ook veilig kan (NPO p.19). Hiermee brengt u geen enkel gepersonaliseerd element naar voren die uw gedachten terzake weergeven en blijft u steken in oppervlakkige verklaringen. Het is daarbij evenzeer weinig overtuigend dat u voordien enkel stelt dat u schrik had dat deze man u kwaad zou doen omdat u als enige in huis was en daarnaast enkel verwijst naar het feit dat u geen interesse had in*

vrouwen (NPO p.15). Hoewel u aangeeft dat het niet plots gebeurde en dat het wel even duurde om deze relatie te accepteren, weet u dit denkproces geenszins te schetsen en stelt u enkel dat dit niet moeilijk was, ook al spreekt u van enige angst om ontdekt te worden (NPO p.19). Uw enige andere verklaringen hieromtrent zijn eveneens oppervlakkig. Zo vertelde u dat u had nagedacht en beseft dat u geen interesse had in vrouwen, waardoor u het voorstel van de relatie hebt geaccepteerd (NPO p.14). Hiermee voegt u opnieuw geen enkel persoonlijk detail toe aan uw beleving. Dit geeft geen enkel intern denkproces weer dat weet te duiden hoe u het aangaan van een eerste homoseksuele relatie heeft ervaren, wat de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnt."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift, dat in essentie neerkomt op het hernemen van zijn reeds afgelegde oppervlakkige verklaringen uit het persoonlijk onderhoud, het verwijzen naar de Oegandese context en het tegenspreken van de gedane vaststellingen, vormt geen dienstige weerlegging van de voormelde appreciatie.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er duidelijk een onderscheid, maar geenszins een tegenstrijdigheid, is tussen de verwarde gevoelens in de kindertijd en het meer doelbewust ontdekken van zijn geaardheid gedurende zijn ontmoeting met C.M., maar gaat hiermee voorbij aan zijn verklaringen. Verzoeker gaf namelijk eerst aan dat de eerste keer dat hij zich aangetrokken voelde tot een man zijn ervaring met C.M. betrof (NPO, p. 16), om even later te stellen dat hij dergelijke gevoelens had toen hij na het voetballen met jongens ging douchen (NPO, p. 17). De vaststelling dat verzoeker twee verschillende antwoorden gaf op quasi dezelfde vraag inzake zijn eerste aantrekking tot mannen, betreft wel degelijk een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen. Dat verzoeker in het verzoekschrift verder minimaliseert dat hij de namen van de jongens niet meer weet en dit tracht te verschonen door te verwijzen naar de Oegandese context, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat hij persoonlijk vage verklaringen aflegt over zijn vermeende eerste seksuele aantrekking tot jongens/mannen en over zijn eigen beleving en denkproces hierbij. Bovendien dient erop te worden gewezen dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening wordt gehouden met de Oegandese context waarin verzoeker zijn beweerde ontluikende homoseksuele gevoelens ontdekte. In de bestreden beslissing wordt evenwel tevens gemotiveerd waarom zijn verklaringen, in het licht van deze context, onaannemelijk worden geacht. Verzoeker toont geenszins aan dat deze context zijn vage en weinig doorleefde verklaringen kan verschonen.
Waar verzoeker wijst op stress, dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn persoonlijke ervaringen en gevoelens.

Zo verzoeker al een relatie met C.M. zou hebben gehad, wat niet wordt aangenomen, kan uit zijn verklaringen slechts blijken dat deze gesteund was op financiële motieven, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden (aangeboren) homoseksuele geaardheid alleen maar verder ondermijnt.

Verzoeker slaagt er niet in zijn eerste homoseksuele gevoelens op eenduidige en geloofwaardige wijze uiteen te zetten, noch de voormelde vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden te ontkrachten.

7.2. Wat betreft de beleving van zijn homoseksuele geaardheid biedt verzoeker geen enkel inzicht in een doorleefd denkproces.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op uitvoerige wijze als volgt:
"*Ook uw verklaringen omtrent uw beleving van uw homoseksuele geaardheid zorgen er eerder voor dat de geloofwaardigheid ondermijnd wordt dan dat zij deze weten te bevestigen. U weet daarbij op verschillende vlakken geen enkel inzicht te bieden in een doorleefd denkproces omtrent uw geaardheid.*
• U stelt steeds gedachten aan mannen onderdrukt te hebben en dit sinds uw middelbare schooltijd. U weet echter geen enkel verder detail te verschaffen over de manier waarop u deze gedachten, die uiteindelijk een wezenlijk onderdeel van uw identiteit zouden worden, trachtte te plaatsen of te onderdrukken. U stelt simpelweg dat u er geen aandacht aan besteedde en zich focuste op uw studies, maar weet niet verder te specifiëren hoe u dit aanpakte (NPO p.17). U kan op geen enkele manier weergeven hoe u deze gedachten probeerde te plaatsen of onderdrukken (NPO p.18). Volgens uw verklaringen leek dit zelfs vanzelfsprekend te gaan, aangezien u een kort ontkennend antwoord gaf toen werd gevraagd of u momenten kende waarbij het moeilijker was uw gedachten te onderdrukken. U geeft aan dat dit helemaal niet het geval was (NPO p.18). Zoals hierboven reeds geschetst, is het eveneens weinig overtuigend dat u deze gedachten toch de bovenhand liet nemen toen u een relatie met C.M. begon, maar hierbij opnieuw geen gedachteproces kon weergeven dat u tot deze beslissing had gebracht.
• U bent niet in staat te schetsen welke gedachtegang u ertoe leidde alsnog uw homoseksuele gevoelens toe te laten. U weet enkel te stellen dat u blijdschap voelde wanneer C.M. deze gedachten bij u aanwakkerde. Dat uw verklaring dermate beknopt is, is weinig realistisch, aangezien u jarenlang deze gevoelens had onderdrukt. Opnieuw dient gewezen dat het niet overtuigt dat u financiële redenen opgeeft als de reden

waarom u dit niet langer onderdrukte. U stelt dat er geen andere reden of aanleiding was waardoor u deze gevoelens toen toegelaten zou hebben. Waar u stelt dat u ook gevoelens voor hem had ontwikkeld, stemt dit niet overeen met uw eerdere verklaringen dat u deze gevoelens pas ontwikkelde nadat hij u had benaderd en geld had beloofd (NPO p.18). Deze verklaringen geven geen enkele indicatie van een innerlijk proces waardoor u uw gevoelens kon toelaten, wat hier onlosmakelijk mee verbonden is.
• De manier waarop u omgaat met de afwijzing van uw geaardheid in uw directe omgeving blijft zeer algemeen en weinig gepersonaliseerd. U stelt dat er geruchten binnen uw familie speelden, maar geeft hier nagenoeg geen reactie van uw familie weer, behalve dat zij wilden dat u zou trouwen (NPO p.8). U stelt dat zij iets opvingen over uw geaardheid, maar geen zekerheid hadden en u geen vragen stelden omdat ze geen bewijs hadden. U had hen enkel gezegd dat u er niets van weet (NPO p.12-13). Dit betreft allerminst een doorleefde weergave van een cruciaal gesprek met uw familieleden. Ook van de oom die u opvoedde en op de hoogte was van uw geaardheid, weet u ook geen gedetailleerde verklaringen af te leggen omtrent zijn reactie hierop. Hij zou enkel gesteld hebben dat dit "kan gebeuren". Jullie hadden hier een gesprek over, maar u weet het verloop niet in detail te schetsen. U stelt dat hij niet veel zei, behalve dat u zich geen zorgen moest maken en voorzichtig moest zijn (NPO p.11). Niet enkel is dit opmerkelijk binnen de Ugandese context, het betreft allerminst een doorleefde weergave van een gesprek over uw geaardheid met de persoon die u het meest nabij is. Wanneer wordt gevraagd naar uw reactie op de aanval door uw collega's, nadat u voor het eerst met een man werd betrapt, stelt u dat u dit beangstigend en droevig vond, maar kan u ook hierover niet meer vertellen. Wanneer hier verder op wordt aangedrongen, kan u enkel toevoegen dat u het niet goed vond en dat het pijnlijk was (NPO p.11). Dit is dan ook zeer oppervlakkig te noemen, aangezien u voor het eerst geconfronteerd werd met de afwijzing van uw directe collega's.
• U weet geen reactie weer te geven wanneer relaties ter sprake kwamen in andere sociale situaties. U weet niet te stellen wat het met u deed wanneer anderen over relaties spraken. U stelt enkel dat u op dat moment niets kon toevoegen (NPO p.16). Verder weet u niet aan te tonen hoe u omging met het feit dat u niet aanvaard wordt in de Ugandese samenleving. U stelt enkel dat het heel beangstigend was, zonder deze verklaringen enige persoonlijke toets te geven (NPO p.20).
• U weet uw geloof geen plaats te geven binnen de beleving of acceptatie van uw homoseksuele geaardheid. U verklaart moslim te zijn en draagt hier ook de uiterlijke tekenen van. U stelt dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard binnen uw geloof. U kan echter de impact van deze afkeuring niet verder duiden. U stelt enkel dat u niet de hele tijd verdrietig kan zijn (NPO p.20).
• Waar u laat vallen dat u zich schaamt, kan u ook dit niet duiden. Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd dit verder toe te lichten, stelt u enkel dat u zich schaamde tegenover uw partner omdat u nog niet veel ervaring had in bed en dat u zich verder niet schaamde aangezien mensen niet op de hoogte waren (NPO p.20). Daarmee niet stellende dat schaamte zonder meer onderdeel zou moeten uitmaken van de beleving van uw seksuele oriëntatie, maar indien u dit vermeldt, kan wel verwacht worden dat u deze gevoelens verder weet te duiden, waar u niet in slaagt."

De voormelde vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Verzoeker voert aan dat de notities van het persoonlijk onderhoud aantonen dat hij nauwkeurig heeft uiteengezet in welke context van repressie, angst en schaamte zijn seksualiteit zich heeft ontwikkeld, waarbij hij onder meer heeft verklaard dat hij zijn gevoelens voortdurend moest verbergen en dat openlijk over zijn emoties spreken ondenkbaar was in Oeganda. Hij wijst erop te hebben verklaard dat hij leefde in een klimaat van compleet taboe, dat hij verklaard heeft wie C.M. was en hoe deze hem geholpen heeft, dat hij vreesde voor roddels binnen de familie, dat zijn oom hem gevraagd heeft voorzichtig te zijn, dat hij gewezen heeft op het verbod op homoseksualiteit op religieus vlak en dat zijn relatie met C.M. binnen de Oegandese culturele context geloofwaardig is. Volgens verzoeker legt verweerder een westers samenlevingsmodel op.

Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het hernemen van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen, maar gaat geheel voorbij aan de terechte vaststelling dat hij niet concreet duidt hoe hij zijn gevoelens en gedachten probeerde te plaatsen of onderdrukken. Van verzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij, ook binnen een context van taboe, vrees en religieuze of familiale afkeuring, op concrete en persoonlijke wijze kan verklaren over de wijze waarop hij zich van zijn homoseksuele gevoelens bewust werd, hoe hij deze heeft beleefd en welke betekenis zijn vermeende ervaringen en gevoelens voor hem hadden. Waar kan worden aangenomen dat de context waarin verzoeker leefde tot terughoudendheid noopte, neemt dit de vastgestelde vaagheid van zijn verklaringen over zijn eigen homoseksuele bewustwording en beleving niet weg.

7.3. Verder stelt de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker zijn homoseksuele relatie met C.M. niet aannemelijk maakt, gelet op de volgende vaststellingen:
"*• U verklaart dat jullie eerst dikke vrienden zijn geworden (NPO p.14) en dat hij uw enige romantische relatie in Uganda betrof. In dit licht is de informatie die u over deze man verschaft maar beperkt. U verklaart niets over zijn familie te weten. U stelt daarbij dat hij tijdens het eerste deel van jullie relatie samen was met een vrouw, maar dat u niet weet of hij tijdens het tweede deel van jullie relatie nog steeds met haar samen was. U*

weet zelfs niet of hij kinderen heeft (NPO p.22). U verklaart voorts enkel via de politie vernomen te hebben over de andere relaties die uw partner met mannen heeft gehad. Zij zouden u verteld hebben dat er voldoende bewijs tegen hem was, aangezien hij al eerder samen was met jongens. U weet echter niet te verduidelijken in welke periode dit zou geweest zijn, zelfs niet of dit al dan niet gedurende jullie relatie was (NPO p.23). U weet niet of anderen op de hoogte waren van zijn geaardheid. U stelt niet te weten of zijn familie het wist (NPO p.24). Indien u op twee momenten in uw leven meer dan een jaar met deze man een intense relatie onderhield, waarbij u verklaart dat jullie elkaar ongeveer drie keer per maand konden ontmoeten en daarnaast steeds telefonisch in contact bleven (NPO p.23), is het weinig geloofwaardig dat u niet verder zou kunnen uitweiden over deze cruciale aspecten van zijn leven. Terzijde wordt in deze context er op gewezen dat u gedurende het persoonlijk onderhoud steeds naar uw partner verwijst als meneer M. (NPO p.17-18), wat toch bevreemdend kan worden genoemd indien het iemand betreft waarmee u een langdurige romantische relatie onderhield.
• Ook over de manier waarop jullie relatie tot stand kwam, kunnen enige opmerkelijke vaststellingen worden gedaan die uw relatie met deze man verder ondermijnen. U verklaart dat jullie een half jaar goede vrienden waren vooraleer hij avances maakte. In deze periode had u geen vermoedens over zijn seksuele oriëntatie. U had ook zelf enkel platonische gevoelens ten aanzien van hem.
Uw seksueel-romantische gevoelens ontwikkelden zich pas nadat hij avances gemaakt had (NPO p.14, p.18). Dit voorstel kwam voor u echter als een complete verrassing (NPO p.15). Hiermee rekening houdend, is het uiterst opmerkelijk dat toen hij u in zijn huis uitnodigde, hij reeds in zijn onderbroek was en u meteen begon aan te raken (NPO p.14). Dat, zonder enige indicatie van uw geaardheid, een dergelijk verregaand initiatief zou worden genomen, is weinig aannemelijk binnen het Ugandees homofoob klimaat. Uw verklaringen omtrent het begin van jullie relatie kunnen aldus niet overtuigen.
• Uw gedrag na beide betrappingen en de manier waarop jullie de relatie na een lange onderbreking weer oppikten, overtuigen evenmin. Na uw eerste betrapping zou u geen enkel contact met uw partner hebben onderhouden. U stelt elkaars contact te zijn verloren, maar ook dat u hem evenmin gezocht heeft (NPO p.13). Dit klemt met uw verklaringen dat uw voornaamste zorg na jullie betrapping was of uw partner wel oké was (NPO p.10). Ook wanneer jullie terug een relatie aangaan, zijn uw verklaringen uiterst simpel en weinig gepersonaliseerd te noemen. U weet niet aan te tonen wat u er toe bracht meteen weer een relatie met hem te beginnen, dit terwijl dat u verklaart in de tussentijd geen relaties te zijn aangegaan uit angst (NPO p.23). U stelt onmiddellijk akkoord te zijn gegaan terug een relatie te beginnen (NPO p.24) en weet hier geen verdere doorleefde verklaringen over af te leggen. Ook na uw tweede betrapping deed u geen enkele poging om contact te houden met uw partner, ook al verbleef u nog zeven maanden in Uganda. U wijst dit toe aan het feit dat u aan het onderduiken was (NPO p.21). Ook op dit vlak overstijgen uw verklaringen het oppervlakkige niet en kunnen deze uw relatie met C.M. niet aantonen."

Verzoeker kan andermaal niet volstaan met een verwijzing naar de Oegandese context om de voorgaande vaststellingen inzake zijn oppervlakkige en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn relatie met C.M. te verschonen.

7.4. De vaststelling dat verzoeker naliet zijn eerste arrestatie en zijn huwelijk met de moeder van zijn dochters bij de DVZ te vermelden, draagt verder bij aan de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten en homoseksuele geaardheid.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden het volgende:
"*• Het ondergraaft uw geloofwaardigheid dat u uw eerste arrestatie niet vermeldde. Noch in uw relaas (Vragenlijst CGVS vraag 3.5), noch bij de vraag naar uw arrestaties (Vragenlijst CGVS vraag 3.1) geeft u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan tweemaal gearresteerd te zijn geweest. Dit terwijl u aangeeft dat deze arrestatie ertoe leidde dat er geruchten rond uw geaardheid ontstonden en dat u gedwongen werd een huwelijk aan te gaan (NPO p.9 en p.11). Dat u nalaat een dergelijk doorslaggevend element te vermelden bij de eerste keer dat u de kans krijgt uw vervolgingsfeiten te duiden, tast uw geloofwaardigheid verder aan.*
• Evenmin komt het uw geloofwaardigheid ten goede dat u uw huwelijk niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel u wel verwijst naar uw dochters (Vragenlijst DVZ vraag 17), komt nergens naar voren dat u gehuwd was (Vragenlijst DVZ vraag 14 en vraag 16). U vermeldt zelfs de naam van de moeder van uw kinderen niet. Dit betreft immers een cruciaal element in uw relaas, aangezien u stelt gedwongen te zijn geweest dit huwelijk aan te gaan omwille van de geruchten rond uw geaardheid. Doordat u nalaat dit gegeven te vermelden, wordt de geloofwaardigheid van uw geaardheid verder ondergraven.
• Deze nalatigheden kunnen evenmin vergoelijkt worden door het feit dat u verklaart dat uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet optimaal verliep omdat u het in het Engels diende af te leggen (NPO p.4). Indien u de gedane verklaringen kon doen, verschoont dit niet dat u uw huwelijk of uw eerdere arrestatie niet zou vermelden. Bovendien stelt u evenzeer dat u gedurende dit eerste interview wel degelijk alle elementen kon aanhalen (NPO p.4). Dit toont aan dat u niet de nodige inspanningen levert om uw relaas consistent en volledig te brengen, wat de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging verder aantast."

Verzoeker tracht deze vastgestelde lacunes in zijn verklaringen bij de DVZ te verschonen door te verwijzen naar de vreemde taal bij het oorspronkelijke onderhoud, de stressvolle situatie, de schrik voor stigmatisering verbonden aan zijn seksuele geaardheid en zijn voorafgaandelijk leven in een Oegandese context. Verzoeker somt hiermee louter een aantal externe en persoonlijke omstandigheden op, maar verklaart daarmee niet waarom hij bij de DVZ wel melding maakte van de tweede, maar niet van de eerste arrestatie, noch waarom hij zijn huwelijk niet vermeldde wanneer hiernaar werd gevraagd. Hij gaat er manifest aan voorbij dat hij ondanks de door hem opgeworpen omstandigheden wel in staat was andere elementen te verklaren.

7.5. Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen geloof aan de door verzoeker geopperde homoseksuele geaardheid en relatie met C.M., noch aan zijn asielrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn homoseksuele geaardheid en zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het verwijzen naar de context van de Oegandese homofobe samenleving en cultuur, het stellen dat hij wel doorleefde verklaringen zou afgelegd hebben zonder deze doorleefdheid specifiek aan te tonen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (verzoekers paspoort, vliegtuigticket, rijbewijs en identiteitskaart) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, noch aan de voorwaarden van artikel 4, lid 5 van de Kwalificatieverordening. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, gezien de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening niet worden aangenomen.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de analyse van verweerder in de aanvullende nota van 7 augustus 2026, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Oeganda geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Kwalificatieverordening inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting is.
Verzoeker maakt aldus geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening aannemelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS